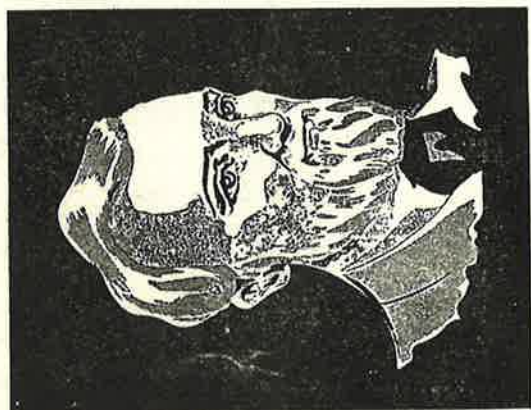

POEDERS
CACHETTES
TABLETTEN
DR MANN
stillen alle pijnen

DE POEDERS
DR MANN

werken snel en zonder de maag van streek te brengen.
Bovendien zijn zij een versterkend middel voor het
vermoeid organisme.

een rechtstreekse en afdoende werking
volkomen onschadelijk tegen

● HOOFD- EN TANDPIJN
● PIJNLIJKE MAANDSTONDEN
● REUMATIEK, ISCHIAS, SPIT IN DE RUG
● OVERSPANNING — MATHEID
● GRIEP EN VERKOUDHEDEN

Prijs : 10 en 20 Frank
Familedoos : 36 Frank.

MEDEDELINGSBLAD
VAN HET

ALGEMEEN

VLAAMS OUD-HOOGSTUDENTEN VERBOND

REDAKTIERAAD :

Mr. J. Heinz (Antwerpen), Sekretaris.
Dr. E. De Goeyse (Brabant) — Mr. L. Franssens (Limburg) —
Mr. A. Leuridan (West-Vl.) — Mr. Fr. Baert (Oost-Vl.), redaktieleden.
Redaktie en Beheer : Violierstraat, 4, ANTWERPEN
Postrekening nr 41.91.27 (Mededelingsblad A.V.O.H.V.) — Jaarabonnement : Frs 125.

HET KLIMAAT

Tussen Maas en Schelde, en langs de Leie, daar ligt het luilekkerland. Dat is alom
geweten. Reeds in 1567 heeft Pieter Bruegel het verkapt in een taal die iedereen
verstaat.

Het is dus normaal dat de bureu er gaarne binnenvallen om er zolang mogelijk
te blijven. De toeristen — zo wordt beweerd — noemen het een ideaal landje. Dat
het nog geen paradijs op aarde is, ligt aan « dat » klimaat : te veel vochtigheid en te
weinig zon...

De mensen ondergaan overal de wet van hun klimaat. In het noorden verwerken
zij indrukwekkende hoeveelheden — vaste en vloeibare — kalorigenen. Om niet te
bezwijken onder de zware bekleding, waarin zij noodgedwongen, hun zaken en die van
de anderen, met ijver behartigen. In het zuiden denkt men minder aan eten dan aan
drinken (?), zijn klederen haast overbodig, en wordt — naar verluidd — de arbeid
doorgaans met rust gelaten.

Zeg mij wat ge eet en draagt, en ik schrijf uw geschiedenis. De meteorologie
speelt een hoofdrol, en niet alleen voor het luchtverkeer. Want het weer bepaalt de
menselijke gedraging, want de Regenmaker beheerst de wereld.

*

**

Ons bestaan is een lichamelijk-in-de-wereld-zijn, waarbij ook het geestelijke tot
zijn recht wil komen. Hier handhaaft zich het echte uit zichzelf, het kunstmatige door
« maatregelen ». Doch deze wetmatigheid roept om het gunstig klimaat, waar-
door alleen de natuurlijke groei zal gedijen.

Wij brengen ons sedert generaties « in beweging », maar komen niet altijd vooruit.
Waarom?... Alles staat in het teken van gemeenschappelijke markten, van continentale
integraties. In dit landje geraakt men niet eens over de muur der partijen, noch over
de grachten van allerlei groepen. Waar blijft het klimaat der vlaamse eenheid? Zouden
wij niet beginnen met « de Verenigde Vlamingen » — ook wij zijn Europa — in het
het concert der « Verenigde Naties »? Het is hoogste tijd. Nog is Vlaanderen niet
verloren, indien wij de jongste boodschap in acht nemen van een Pools kardinaal :
« Wij moeten details over het hoofd zien, want het gaat om ons bestaan. Blijft allen
eensgezind, want eendracht is de grootste noodzaak ».

H.

Sluit aan bij het :

ALGEMEEN VLAAMS OUD-HOOGSTUDENTEN VERBOND

Sekretariaat : Nieuwbrug 21, Brussel.

Postrekening : 4292.38 — Telefoon : 18.68.20 — Jaarlijks lidgeld : 125 F.

DE NEDERLANDEN IN EUROPA

Op 4 en 5 mei laatstleden werd een week-end conferentie gehouden in het conferentieoord de Pietersberg te Oosterbeek bij Arnhem, waaraan een vijftigtal Noord-Nederlanders en Vlamingen deelnamen.

Namens de Zuid-Nederlanders hield Mr. M. Vandekerckhove op 4.V.57 een lezing over „de Nederlanden in Europa”; hetzelfde onderwerp werd 's anderendaags namens de Noord-Nederlanders behandeld door Ir. H.G.C. Cohen Stuart.

Tijdens deze bijeenkomst werd overgegaan tot de stichting van het genootschap „de Nederlanden in Europa”, waarvan de beginselverklaring luidt:

Het Genootschap «De Nederlanden in Europa» wil, ongeacht het staatkundig verband waarin de Nederlandssprekende gemeenschappen in Europa leven, het saamhorigheidsbesef versterken van allen, die daartoe behoren en daarbij opkomen voor hun goed recht om de eigen volksaard op eigen wijze te ontwikkelen.

Het Genootschap is zich bewust van de grote waarde, die het streven naar bovenationale verbanden voor de Europese samenleving kan hebben; de deelgenoten in dit streven dienen echter uit te gaan van de verschillende geaardheid der onderscheiden volken, omdat alleen daardoor een samengaan van deze volken inhoud krijgt.

Het Genootschap is zich ook bewust van het belang van nauwe banden met het Zuid-Afrikaanse volk en met buiten de Nederlanden wonende Nederlands-sprekenden.

Het Genootschap wil een werkgemeenschap zijn dergenen, die ongeacht hun werkzaamheid in andere verenigingen en instellingen, bovenstaande doelstelling onderschrijven.

De beide referaten, welke op de Pietersberg-conferentie werden gehouden ter gelegenheid der stichting van dit genootschap, worden in extenso gepubliceerd in het mededingsblad van het A.V.O.H.V. Hierna volgt dit van Ir. H.G.C. Cohen Stuart.

Het gaat deze dagen om onze positiebepaling in de wereld van heden. Wie zijn wij — en wat is het bijzondere van de wereld van heden?

Wij zijn de Nederlandssprekende gemeenschap in de delta van N.W. Europa, verdeeld levende over drie staten, de nakomelingen van hen die onder Bourgondische en Habsburgse vorsten schenen te zullen worden samengesmeed tot één nationaal bestaan, van hen ook wier samengaan in 1830 door buitenlandsen invloed onmogelijk werd gemaakt. Wij zijn door de geschiedenis voorts in het Zuiden samengebracht in één staatsverband met Franssprekenden. Het zuiden kende in de geschiedenis Frankrijk als zijn eeuwenouden vijand en het leeft nochtans sinds eeuwen samen met een Franssprekende gemeenschap.

Wij zijn die Nederlands-sprekende gemeenschap, die heden ten dage in de Benelux en in de groeiende vormen van Europese samenwerking door drang van feiten wordt geplaatst in een samenleving ook met Duitsers en Italianen, straks wellicht met Engelsen, Skandinaviers en andere Europeanen.

De wereld van heden kenmerkt zich onder meer door grote politieke onrust, doorwerkende over de hele aarde en in sterke mate beheerst door de bedreiging van de atoombom. Deze wereld zoekt naar politieke mogelijkheden die haar vrijwaren van de verschrikkelijke mogelijkheden van een atoombomoorlog. Daarnevens hebben er in geestelijken en maatschappelijken zin voortdurend grote verschuivingen plaats. Samenhangende met de vragen van oorlog en vrede is er op de achtergrond de steeds aanwezige tegenstelling tussen Oost en West, terwijl ook het grensgebied tussen deze twee in voortdurende gisting verkeert.

Wij zijn die Nederlands-sprekende gemeenschap die in de jaren voor de tweede wereldoorlog groeiende was naar een dieper besef van verbondenheid van Noord en Zuid — en wij werden na die oorlog geworpen in een wereld waarin de vragen die ons tevoren zo fel hadden bezig gehouden niet meer haar oude klem hadden behouden.

Wij, de Nederlands-sprekende gemeenschap van Noord en Zuid, staan voor de vraag of wij grond hebben ons als zodanig te willen handhaven, of wij

aandacht, tijd, moeite, offers over moeten hebben voor deze handhaving — ook vandaag de dag nog — of wel dat wij het best doen op de een of andere wijze op te gaan in de grotere verbanden die zich gaan vormen, zonder acht te slaan op hetgeen ons eigen is.

Het Genootschap «De Nederlanden in Europa» wil, ongeacht het staatkundig verband waarin de Nederlandssprekende gemeenschappen in Europa leven, het saamhorigheidsbesef versterken van allen, die daartoe behoren en daarbij opkomen voor hun goed recht om de eigen volksaard op eigen wijze te ontwikkelen.

Het Genootschap is zich bewust van de grote waarde, die het streven naar bovenationale verbanden voor de Europese samenleving kan hebben; de deelgenoten in dit streven dienen echter uit te gaan van de verschillende geaardheid der onderscheiden volken, omdat allen daardoor een samengaan van deze volken inhoud krijgt.

Het Genootschap is zich ook bewust van het belang van nauwe banden met het Zuid-Afrikaanse volk en met buiten de Nederlanden wonende Nederlands-sprekenden.

Het Genootschap wil een werkgemeenschap zijn dergenen, die ongeacht hun werkzaamheid in andere verenigingen en instellingen, bovenstaande doelstelling onderschrijven.

Vrienden, ik wil U bekennen dat de ontzaglijke druk der feiten mij persoonlijk vlak na de oorlog heeft doen twifelen. De wegen van Noord en Zuid waren grondig uit elkaar gegaan. Het Noorden had in de hevigen strijd tegen onderdrukking zich zelf terug gevonden. Het Zuiden had in vele van zijn, ook ons Noorderlingen, dierbaar geworden, vertegenwoordigers niet duidelijk gezien waar de werkelijke overweldiger was en in deze mannen een andere keuze gedaan. Dit was moeilijk te verteren er deed zelfs de vraag bij mij rijzen of wij in de eeuwen van scheiding niet te ver uit elkaar waren gegroeid om desondanks nog één te kunnen worden genoemd.

Het is opvallend dat na deze wereldoorlog de vroegere Groot-Nederlandse beweging vrijwel scheen te zijn uitgeblust. Blijkbaar hadden velen dezelfde moeite als ik om, na alles wat gebeurd was, de draad weer op te vatten.

Men vergelijk dit met het gebeurde tijdens en na de eerste wereldoorlog, toen inderdaad het aktivisme, naast het Afrikaanse nationalisme, een golf van nieuw leven in de beweging had gebracht.

Het is dan ook met aarzeling dat wij elkander weer hebben gezocht. Maar laten wij het luide verklaren: wij zijn verheugd elkander weer te hebben gevonden, zij het dan dat wij ons bewust zijn dat wij opnieuw de wegen zullen moeten verkennen om op de gemeenschappelijke erfenis verder te bouwen.

Het is gelukkig zo dat Noord en Zuid in de geest nauw verwant zijn wanneer het gaat om de grote goederen van de waarde der menselijke persoonlijkheid, om het recht van de mens zich zelf te zijn, om recht te stellen boven belang. Wij Noorderlingen werden eenmaal geboeid en getrokken door de strijd van onze Vlaamse vrienden voor het recht hunner persoonlijkheid, wij weten thans dat zij begrijpen dat wij op gelijke wijze tijdens de bezetting onze man hebben willen staan.

En als het nu gaat om onze plaats in de wereld van heden, dan meen ik te kunnen verklaren dat wij tezamen kunnen optrekken juist omdat wij, Noord en Zuid, daarin zullen willen opkomen voor dit gemeenschappelijk geestelijk erfgoed. De vorming van reusachtige bovenationale verbanden is op zich zelf goed en noodzakelijk, ja de enige redding. Maar nooit kunnen wij van die

verbanden aanvaarden dat zij zich zouden ontwikkelen ten koste van de menselijke persoonlijkheid. En in deze grote dingen gaan wij samen één weg.

Zo zien wij dus dat voor ons Nederlandse volk van Noord en Zuid vandaag de roeping rijst om zijn plaats te bepalen in het nieuwe Europa en de nieuwe wereld die groeiende zijn.

Na deze algemene inleiding wil ik graag nader op een aantal vragen ingaan, aan de hand van een reeks stellingen.

1° *Europa's aaneensluiting is een geschiedkundige noodzakelijkheid, maar tevens een ideaal.*

Als ik spreek van een geschiedkundige noodzakelijkheid, druk ik op de volgende feiten :

a. tussen de machten van de Verenigde Staten en van Rusland kan alleen een verenigd Europa een plaats innemen die aan zijn culturele en economische betekenis recht doet wedervaren ;

b. ofschoon in wezen de ontwikkeling der strijdmiddelen een oorlog tot het menselijk onmogelijke heeft gemaakt, dient er mee te worden gerekend dat in elk geval een nationale politiek van oorlog en vrede een feitelijke onmogelijkheid is geworden voor de Europese staten, wier gebieden zo uitermate klein zijn in vergelijking tot het ver reikende karakter der moderne bewapening ;

c. de nieuwe atoomtechniek maakt zelfs de samenwerking op economisch gebied noodzakelijk, daar een enkele staat niet bij machte blijkt de daarmee samenhangende maatregelen te treffen.

Het zou droevig zijn wanneer we alleen maar buigende voor de noodzakelijkheid Europa's aaneensluiting konden aanvaarden. Wij kunnen echter meen ik deze inderdaad begroeten als een ideaal. Hoe goed is het niet reeds heden te kunnen denken dat daar de Kolen- en Staalgemeenschap zodanige banden zijn gesmeed tussen Frankrijk en Duitsland, dat een oorlog tussen deze twee een ongerijmdheid zou schijnen ! Maar veel meer dan dat : wanneer ik daarnet gezegd heb dat Noord- en Zuid-Nederland verbonden zijn in hun strijd voor de waarde der menselijke persoonlijkheid, dan meen ik te kunnen zeggen dat deze zelfde strijd een klankbodem vindt in Europa.

Onmiskkenbaar stuiten we daarbij op grote verschillen. Levenswijze, karakter en temperament der Europese volken lopen zeer uiteen. Maar laat ons het zien als een groots ideaal om in de samenwerking dezer volken elkander te verrijken door de uitwisseling van geestelijke goederen en tezamen een toekomst op te bouwen waarin ieders rechts zoveel mogelijk zal worden gediend. Waarlijk : Europa heeft een prachtige geestelijke erfenis waarmee het ook andere volken zal kunnen helpen, gelijk het dat in het verleden op andere wijze heeft gedaan.

2° *Wij moeten het Verenigd Europa niet zien als een smeltkroes van volken, gelijk de Ver. Staten van Noord Amerika.*

Hoewel wij overtuigd kunnen zijn van bepaalde sterke punten van overeenkomst ook met de Amerikanen, hoewel wij van hen veel hebben geleerd en nog veel kunnen leren, wij moeten zeker niet als ideaal stellen voor ons hetgeen bij hen uit de geschiedenis van zelf is gegroeid. Een sterke, Engels sprekende gemeenschap heeft vreemde elementen opgenomen en kunnen versmelten, daar deze elementen in een zodanig tempo binnenkwamen waarin dit mogelijk was. Ontegenzeggelijk biedt achteraf dit feit aan de Ver. Staten in nationalen zin een voordeel. Eéntaligheid is een kracht. Men kan echter deze dingen niet maken ; zij groeien.

Moeten wij dan in Europa niet hetzelfde nastreven ? Ik meen dat zodanig

streven buitengewoon onpraktisch zou zijn. De taalverscheidenheid is een feit dat zich niet door bewuste pogingen laat wegdingen.

Overigens mogen wij de verscheidenheid van talen en volken binnen Europa zien als een uiting van geestelijken rijkdom, die een samengaan niet mag uitsluiten. Te hopen is alleen dat wij zo verstandig zullen zijn één taal te kiezen die in het steeds kleiner wordend Europa als verbindingstaal dienst kan doen — mijnentwege het Engels — willen wij de volle vruchten kunnen plukken van ons samengaan.

Willen wij van het Verenigd Europa iets goeds maken, dan zullen alle deelnemende landen het beste wat zij hebben moeten inbrengen. — Heel gezond is dat alle landen uiteraard ook weinig zullen voelen voor minderwaardige producten van vreemde bodem. — Wil ieder dat beste kunnen inbrengen, dan zal dit echter alleen kunnen zijn vanuit een gezonde, bloeiende, eigen volkspersoonlijkheid.

« Wees uzelf », zei ik tot iemand

Maar hij kon niet — hij was niemand !

3° *Een gevaar is de bedreiging der volkspersoonlijkheid voor de Nederlanden, wegens hun etnografische minderheid — en hun nationale bedremmeldheid.*

Denken wij ons het Verenigd Europa — voorlopig zonder Engeland — dan zien wij ons volk geplaatst te midden van een drietal grote volken en in de toekomst mogelijk ook van een aantal kleinere. Deze positie is voor ons volk van Noord en Zuid niet zonder gevaar. Het duidelijkst komt zij tot uiting in het Klein Europa van de K.S.G., maar ook in groter verband zou zij niet ontbreken.

Het zal zaak zijn de wegen te vinden waardoor onze volkspersoonlijkheid niet weggedrukt wordt tussen de grotere. De ervaring met Volkenbond en Verenigde Naties heeft geleerd dat de grote volken met elkaar het spel zodanig weten te spelen, dat de kleine er maar matig of niet aan te pas komen. Hiertegen zullen wij van de aanvang af met zorg moeten waken. ...

Ik sprak van nationale bedremmeldheid. Inderdaad is het zo dat Nederlanders vaak neiging hebben hun eigen bestaan als minder belangrijk te beschouwen. Wij hebben echter niet de minste reden ons zelf op grond van ons kleinere aantal of van de kleinere oppervlakte van ons land op zij te laten duwen.

Waarlijk kan niet gezegd worden dat wij de mindere zouden zijn van groter landen of talrijker volken — heel vaak het tegendeel !

4° *Redding voor de genoemde moeilijkheden kan te vinden zijn in een bepaalde vorm van federalisme, ofschoon in zekeren zin alleen rechtstreekse wederzijdse politieke beïnvloeding der volkspersoonlijkheden tot hechte samenwerking kan leiden.*

De gevaren die er voor ons naar verhouding kleine volk liggen in het samengaan met de groten zullen ondervangen kunnen en moeten worden in het federalisme. Wij zullen niet moeten *verdwijnen* in Europa, wij zullen er alleen maar deel van moeten uitmaken. Het federalisme zal de organisatievorm kunnen zijn waardoor wij voorkomen dat met name ons culturele bestaan zou worden opgelost in dat der grote burenen.

In het voorwoord van Jean Hennessy, in 1927 Frans gezant te Bern, voor een boekwerkje over « L'Europe fédéraliste », lees ik onder meer : « Een federatie is een politiek lichaam dat voortdurend in zijn innerlijke eendracht de gezondheid en het leven zoekt. Terwijl zij in zich zelf de natuurlijke,

soms zelfs geneeskrachtige worstelingen der gedachten handhaaft, legt zij zich toe op het vasthouden van het harmonisch evenwicht tussen de vrijheid, ja zelfs tussen de gedeeltelijke autonomie van de haar vormende staten en de bevoegdheden afgestaan aan de federatie.

Wij zullen met behoedzaamheid maar met vertrouwen de weg naar de federatie kunnen inslaan. Ik hoop straks nog verder onder het oog te zien hoe uitermate belangrijk dit werk kan worden.

Hier moet nog het volgende worden gezegd. Naar de mate waarin wij ons zullen beperken in het geven van bevoegdheden aan de federatie, zal het samenleven der Europese volken minder innig zijn. Wij behouden daarmee meer vrijheid voor ons zelf, maar beperken de wederzijdse beïnvloeding. Wil de samenwerking op de duur ons de kans te geven voor onze eigen gedachtenwereld ruimte te vinden, dan is het noodzakelijk niet te angstvallig te zijn met aanvaarding der beïnvloeding door anderen. Wij zullen daartoe de Europese samenwerking met zelfvertrouwen moeten aanpakken en ook zo gezien is het van het grootste belang dat wij ons zelf niet onbeduidend achten, maar ons bewust zijn dat de Nederlanden in Europa waarlijk kunnen meetellen.

Alleen dan zal het gefedereerde Europa voor ons een ideaal kunnen betekenen, als wij gaan zien dat daar de weg ligt om onze plaats in de wereld te bewaren, ons zelf te kunnen blijven en onze verdere ontwikkeling te waarborgen.

5° Het inwendige politieke beeld der Westeuropese staten is zeer verschillend en ondergaat op allerlei wijze de onzekerheid die heden ten dage in politieke doelstellingen valt op te merken.

De gemeenschappelijke zaken der federatie zullen behandeld moeten worden in een gemeenschappelijk vertegenwoordigend orgaan. Het is hier niet de plaats om ons te verdiepen in de wijze waarop zich deze vertegenwoordiging zal ontwikkelen. Maar dat de politieke partijen der verschillende landen moeite zullen hebben een rustige samenwerking te vinden met geestesverwante groeperingen uit andere lijkt mij niet voor bestrijding vatbaar.

Ik denk b.v. aan het merkwaardig samengaan van de regering van de socialist Mollet met de christen-demokraat Adenauer en — in de dagen van Suez — met de conservatief Eden.

Overigens zijn dit praktische bezwaren die ons als Nederlandse vaderlanders in dit kader niet bezig behoeven te houden. Alleen dienen wij er ons rekenschap van te geven dat alle vraagstukken tot elkander in onderling verband staan en dat dus ook deze zaken een rol zullen gaan spelen in onze nationale toekomst. Zij kunnen zelfs een grote vertroebeling teweeg brengen, waar wij op voorbereid moeten zijn. Wij dienen ons daarom de nationale oogmerken duidelijk bewust te zijn en ons voor te nemen deze niet door overwegingen van lager orde te doen verdringen. Laten wij maar beseffen dat dit soms geen gemakkelijke zaak zal zijn. Want de nationale zaak is een goed van hoge waarde, maar er kunnen soms dingen op het spel staan die daar nog boven uit gaan. Ik kom hier nog op terug.

6° De economische ontwikkeling van de Europese landen volgde geheel verschillende wegen, waardoor van de zijde van handel en nijverheid weerstanden merkbaar zijn tegen vormen van samenwerking. Dit roept ten aanzien der volkspersoonlijkheden bewarende krachten in het leven, die echter minder krachtig zullen worden naarmate het samengaan-op-politieke-gronden in economisch opzicht verder zal hebben doorgewerkt.

Ik denk hierbij aan het verzet dat in de Benelux-landen en in Duitsland is gerezen tegen het plan voor de gemeenschappelijke markt, z.a. dit van Franse zijde werd gewenst. Weliswaar is men tenslotte tot een vergelijk gekomen, maar de diep liggende verschillen zijn daarmee niet opgeheven.

Bekend is dat de Franse staatshuishouding in sterke mate bewust op een ingewikkeld stelsel van beschermende maatregelen voor alle mogelijke bedrijven en bevolkingsgroepen. Het sterkste bezwaar daartegen kwam van Nederlandse zijde en dan in het bijzonder uit Rotterdamse kringen.

De Nederlandse volkshuishouding kent weliswaar in zekere mate in- en uitvoerrechten, maar deze zijn zeer bescheiden en laten ruimte aan de ontwikkeling van een intens handelsverkeer over de hele wereld.

Voor het dicht bevolkte Nederland is dit een levensvoorwaarde. Het is niet voor niets dat na de oorlog een sterke industrialisatie is doorgezet. Het is gelukt daarmee aan de tienduizenden, die jaarlijks de arbeidsmarkt kwamen vergroten, brood te geven. Maar dit eist de mogelijkheid van een onbelemmerden uitvoer en van een gemakkelijken invoer van grondstoffen.

De Euromarkt zal één groot economisch gebied, één grote vrije markt scheppen binnen West-Europa en de daartoe behorende overzeese gebieden, maar het zal ten opzichte van de daarbuiten liggende wereld minder bereikbaar worden dan Nederland tot dusver was.

Voor Rotterdam is het een belangrijk feit dat van de totale scheepvaartbeweging slechts ruim 50 % afkomstig is van de Euromarktlanden. Men ziet daar dus met enige zorg maatregelen tegemoet die het verkeer met de rest van de wereld zouden kunnen belemmeren.

De door de regering gesubsidieerde emigratie van 30-50.000 Nederlanders jaarlijks is een duidelijk teken dat het voor Nederland een zaak is van groten ernst om de economische ontwikkeling zeer zorgvuldig te volgen.

Nochtans heeft onze regering zich uiteindelijk met het verdrag der Euromarkt verenigd en ik vermoed dat ook de volksvertegenwoordiging aldus zal beslissen. Het is immers zo, dat men hoopt dat dit verdrag een nieuwe ontwikkeling zal inzetten, waardoor op de duur de voordelen sterker zullen gaan spreken en de nadelen door geleidelijke vermindering der tarieven minder zwaar zullen gaan wegen.

Ik blijf met deze beschouwingen aan de oppervlakte en beschik trouwens niet over de gegevens om diep op deze dingen in te gaan. Wel wil ik de vraag opwerpen in welke richting wij kunnen of moeten verwachten dat hier invloeden werkzaam zullen zijn op de nationale gedachte.

Nu kan men in dit opzicht van economisch invloedrijke groepen over het algemeen niet veel positiefs verwachten. Invloed wordt vanuit dien sector gewoonlijk gebruikt om het economisch belang te dienen, — andere belangen worden daarbij vaak achter gesteld. Nu is niet te loochenen dat het economisch belang zeer gewichtig is, doch voor het leven van een volk is daarmee niet het laatste gezegd.

U zult begrijpen wat ik bedoel als ik wijs op het voorbeeld van de Republiek der Verenigde Nederlanden die het economisch belang van Amsterdam zozeer de doorslag liet geven, dat men zeer geredelijk de scheiding met het Zuiden in de 17e eeuw aanvaardde en daar door de sluiting der Schelde een dikke streep onder zette.

Een ander voorbeeld is te vinden in het jongste verleden. Men kan verschillend denken over de wijze waarop Indonesië van Nederland is gescheiden. Maar nationaal gezien blijft het een smartelijke zaak, vooral omdat men

bepaald niet zeggen kan dat deze scheiding gebleken is in het hogere belang der Indonesische bevolking te zijn.

Het is echter opvallend zo weinig als in de economische hoek over deze dingen is getreurd en dat men veeleer klanken kon beluisteren, getuigende van een zekeren spijt dat de nog behouden band met Nieuw-Guinea ten nadele zou kunnen strekken van de nog bestaande geldelijke Nederlandse belangen in Indonesië.

Het is niet mijn bedoeling met deze opmerking uit de jongste tijd, b.v. de vragen rondom Nieuw-Guinea in de gedachtenwisseling te betrekken. Met de plaats der Nederlanden in Europa heeft dit alleen in zoverre te maken, dat ik ervoor wil waarschuwen te bouwen op mensen in de economische sector als krachten die vanzelfsprekend achter de nationale zaak zullen staan, ook al laten zij in het huidige stadium een positief Nederlands klinkend geluid horen. Het is uitermate belangrijk dat onze geestverwanten, die in dien sector werkzaam zijn zich rekenschap geven van hun roeping om erop bedacht te wezen dat zij de voor elk leven zo gewichtige economische belangen nochtans steeds weten te zien in het licht der bijbelse uitspraak dat een mens bij brood alleen niet kan leven.

Wanneer wij nu denken aan de groeiende Europese federatie, dan zullen wij bij de te verwachten politiek-geestelijken strijd met b.v. in Frankrijk levende gedachten te maken krijgen :

- a. met het sterke protectionisme ;
- b. met het ingewortelde centralisme.

(Vervolgt)

CROWN JUBILE

MARS

CRISTAL

Blijven de bieren der fijnproevers

Eventine

(Cyclohexyl-Isopropylmethylamine)

Remmer van de eetlust

voor de

behandeling van vetzucht

Gematigde stimulerende werking
zonder secundaire effecten

Verpakkingen
20 en 50 dragées à 25 mg

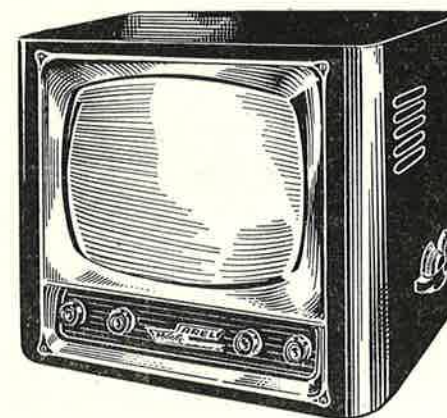
HUIS RODOLPHE COLES N. V. - DIEGEM-BRUSSEL
Tel. (02) 20.15.00 (gegroepde lijnen)

Een vooruitstrevende Vlaamse firma

onder de banier « KWALITEIT EN DIENSTBEToon »

biedt U aan :

HET VOLLEDIG AUTOMATISCH T.V. TOESTEL

AREL

- 3D HI-FI klank
- met AFSTANDBEDIENING
- volledig storingsvrij

A R E L, N.V. Etabl. HUYGEN, Schoten (Antwerpen)

MERCATOR

ALGEMENE VERZEKERINGSMAATSCHAPPIJ
FRANKRIJKLEI 33 — ANTWERPEN

— Tel. : 32.99.53 (3 lijnen) —

PREMIE - INKOMEN : 90.000.000 fr.

KAPITAAL EN RESERVEN : 200.000.000 fr.

BRIEVEN AAN DE REDAKTIE

VLAAMS ZONDER KLEUREN.

G. H.,

«...Ik lees in de IIe Jrg. n° 2, op blz. 3, het volgende : «L'Union fait la force». De Vlamingen kennen deze spreuk, sedert meer dan 100 jaar, doch ze geraakten er niet veel verder mee, tot vandaag, dan een... vertaling.

Ik meen te weten dat die spreuk oud is, en dat ze de spreuk was van de Nederlanden in de Middeleeuwen; dus vóór 1830 — en de Belgen hebben die spreuk overgenomen en ze... vertaald... in 't Frans.

Er is later ook nog eens wat herrie geweest in de Vlaamse Academie; die geleerden meenden dat het moest zijn «Eendracht b a a r t macht, of Eendracht is macht», maar die wijze vroede heren zijn hun vengissing teruggekomen.

Als ik mij goed herinner is de spreuk van Transvaal (Z.-Afr.) : «Eendrag maak mag — Tweedrag breek krag». Die Boeren zullen die spreuk wel meegebracht hebben vóór tweehonderd jaar van uit de Nederlanden.

Aldus is de spreuk Nederlands en geenszins Belgisch».

Dr. J. W. (Wetteren), veearts.

Onze korrespondent zal ons een paar opmerkingen veroorloven.

Betreffende de leuze van het Belgisch Wapenschild, kan de historicus en meer speciaal de beoefenaar van de heraldiek, een overvloed van geschiedkundige feiten aanhalen, die zeer belangwekkend zijn. Ongetwijfeld werd de kwestie reeds behandeld in de vakliteratuur en wellicht zal het onze lezers interesseren hierover een bondig overzicht onder ogen te krijgen. Het woord is aan een akademikus, die het kan en wil bezorgen.

In deze kolommen werd over de spreuk gehandeld, minder van historisch standpunt, dan wegens haar betekenis voor de Vlaamse Beweging. Laten we bij onze Transvaalse stamgenoten even verwijlen : «Eendrag maak mag — Tweedrag breek krag». Onder dit motto, mag men een panorama aanleggen van de vlaamse strijd, de vlaamse vooruit- of achteruitgang, de vlaamse mogelijkheden nu en morgen. Want het blijft waar wat de Ierse vrijheidssrijders der jaren '20 verkondigden : Elk volk heeft zijn lot in handen. Om het te beveiligen, volstaan de trouw bij zijn natuurlijke leiders, en het bewustzijn bij de massa. De vraag is nu, waar ligt het grootst te kort, bij de Vlamingen, sedert de laatste vijftig jaren ?

« AKADEMISCHE TAAL EN... GOED NEDERLANDS »

Mijne Heren,

Naar aanleiding van mijn schrijven aan de Redactie, verschenen in het Mededelingsblad van het A.V.O.H.V., IIde Jaargang, Nr 2, blz. 43, wens ik de volgende bedenkingen te maken :

1° het is wel jammer, dat niet verwezen werd naar het artikel «Akademische taal en... goed Nederlands» bij het overnemen van een uittreksel uit mijn brief. Dan zouden de lezers eerst begrijpen, waarom ik die brief aan de redactie geschreven heb;

2° door het wegvallen (2^e regel) van «door de gediplomeerden van de Technische Hogeschool te Delft en door dezen van» zullen de lezers wel een bedenkelijke indruk krijgen over mijn bevoegdheid;

3° verder wordt «Vlaamse» weggemoffeld en blijft er «Koninklijke Ingenieursvereniging» over;

4° de zetter heeft tenslotte mijn naam geweld aangedaan door er een paar letters uit te rukken.

Dat wilde ik U schriftelijk mededelen.

Ir R. F. van Bockstaele,
Algemeen Sekretaris van de Koninklijke
Vlaamse Ingenieursvereniging.

UIT ALLE GOUWEN

OOST-VLAANDEREN

Op 11 april werd definitief het bestuur samengesteld voor de gouw Oostvlaanderen. Het bestaat uit: de heer Dr iur. G. Debra, voorzitter, Drs E. De Facq, secretaris-penningmeester, en de heren apoth. A. Chielens, Dr. iur. A. de Pesseroey, Dr. F. De Pillecijn, Prof. Ir. L. De Wilde, Dr. J. Hosten, Prof. Ir W. Soete, en Dr. L. Wouters, bestuursleden. Andere personen werden of zullen gekontakteerd voor het samenstellen van subcomité's in de grote centra.

Als eerste aktiepunt werd een intensief werfplan op touw gezet. Elk bestuurslid zal een lijst opstellen der academici van zijn discipline die in aanmerking zouden komen voor lidmaatschap. Persoonlijk telefonisch en schriftelijk contact zal hopelijk het ledental gevoelig doen stijgen. Het zomerprogramma 1957 voorziet een tuinfeest in samenwerking met de andere gouvbesturen. De winterwerking zal periodische (maandelijkse) vergaderingen omvatten met bevoegde sprekers, waarna mogelijkheid tot discussie en gezellig samenzijn. De echtgenoten van onze leden zullen nauw betrokken worden bij de activiteiten. Tevens zal gestreefd worden naar de opbouw van beperkte werkgroepen die zich tot taak zouden stellen bepaalde problemen nader te onderzoeken, voorstellen te doen voor oplossing er van en eventueel stappen aan te wenden voor praktische verwezenlijkingen.

Een kontaktvergadering voor leden en sympathisanten uit de gouw heeft plaats gehad op donderdag 23 mei te 20 uur in de Arteveldeklub, Paddenhoek, 3, Gent. Op het programma: de prachtige documentaire kleurfilm van de heer Bonami (Waar-schoot): «Schelde; stromend goud». Deze film werd vorig jaar bekroond op het filmfestival der provincie Antwerpen. Alle oudhoogstudenten uit Oostvlaanderen waren uitgenodigd. Nadien volgde een gezellig samenzijn.

Het secretariaat is gelegen te Gent, Pasijntjesstraat, 66, telefoon 224288.

Reeds wordt in het belangrijk Centrum St-Niklaas, gewerkt aan het stichten van een aktieve kern Akademici uit het soete Waesland. Een hoopvol teken voor onze gouw.

BRABANT

Verslag der Ledenvergadering van maart 1957

Dr. Charels van de Economische Raad van Vlaanderen sprak over de *Ekonomie in ons land*. Hij wees op het konservatieve karakter van onze Belgische ekonomie die eerder op behoud dan op ekspantie gericht is. De investeringen in ons land bedragen slechts 15 % tegenover 20,25 % in het buitenland. Hij kritiseerde sterk het feit, dat sinds 1945 30 miljard frank aan verlieslatende mijnen verspild werden, en *dat de Vlaamse spaargelden voor investeringen in Wallonië gebruikt worden en dat de Vlaamse landbouw verwaarloosd is*. In een Verenigd Europa zouden we een achterlijk gebied worden. Hij stond een spreiding van de industrie voor zoals in de Verenigde Staten, Frankrijk, Engeland en Nederland, kloeg het gebrek aan krachtdadigheid van de Vlaamse politici in vergelijking met de Waalse aan.

In België moet er een planekonomie komen. De huidige hoogkonjunktuur van België geldt immers niet voor Vlaanderen. Jonge boeren en jonge bedienden moeten een nieuwe richting kunnen uitgestuurd worden. Er is een nieuw impuls nodig. De aandeelhouders die geen opbrengst van hun geld zien investeren niet meer. De staat moet gedeeltelijk hun rol overnemen en een betere ekonomische politiek voeren.

ANTWERPEN.

Wegens plaatsgebrek, verwijzen wij naar ons volgend nummer. Wij komen terug op de belangrijke bijeenkomst te Kasterlee, waar, in aanwezigheid van meerdere personaliteiten, de drie arrondissementen onzer gouw (Antwerpen, Mechelen, Turnhout) verbroederden in een stijlvol en feestelijk symposion.

HET MEEST GEKENE
WEEKBLAD IN VLAANDEREN...

ons
LAND

... met veruit de grootste
gekontroleerde oplage,
en de best gekende ongevallen-
verzekering.

H O R S E - A L E

I M P E R I A L

BOUWEN EN WONEN

*Maandblad voor nieuwe vormgeving
Architectuur, Woningpolitiek en Beeldende Kunst*

DAMBRUGGESTRAAT 125, ANTWERPEN

JAARABONNEMENT : FR. 350.

Vraag kosteloos een proefnummer

ANTI-POLIOMYELITIS

VACCIN

R. i. t.

R. i. t.

Recherche et Industrie Thérapeutique
GENVAL

BACO

46, FRANKRIJKEI, 46

*Gratis thuisbestelling
Ook 's zondags open*

Tel. : 33.88.10 (4 l.)

Alles in zake Voeding!

BIJHUIZEN :

MECHELSESTEENWEG, 229
GEMEENTESTRAAT, 31

GOEDE
CHOCOLADE

PERSONALIA

Wij begroeten in Mr. Henri Fayat, een Vlaams minister. Op 11 mei jl. werd hij door het Staatshoofd beëdigd als Minister van Buitenlandse Handel. Advokaat, gewezen voorzitter van het Vlaams Pleitgenootschap te Brussel, volksvertegenwoordiger voor Brussel, docent aan de Nederl. Rechtsfaculteit te Brussel, staat hij bekend als een bijzonder onderlegd jurist, een voorname personaliteit en een steeds hoffelijk man. Wij wensen zijne Excellentie een succesvol beleid, daarbij indachtig zijn vijftien artikels, die hij in 1955 heeft gebundeld onder de titel : De Vlaamse Beweging — naar de Vervulling. (uitgave De Vlam, Gent).

Mr. Werner Lens, zoon van ons trouw lid Mr. Joris Lens (Mechelen), trad in het huwelijk op 27 april jl. met Mej. Hilda Bellekens. Alle heil en zegen aan de jonggehuwden en hun ouders. Op de receptie opgemerkt : Raadsheer mr. Carnewal (Gent), auditeur bij de Raad van State, mr. W. Lahaye, Ondervoorzitter Rechter P. De Preter (Antwerpen), Dr. Rijckeboer (Mechelen), Dr. E. Van Thillo, ondervoorzitter gouv Antwerpen, Mr. M. Langohr en Mr. E. Ooms (Antwerpen), dr. jur. St. Van de Bril, Prof. Em. Stefens, Dr. Duckaert, Dr. De Coninck.

Hartelijke gelukwensen aan Mevrouw en Dr. Jos. Molenaers, veearts te Maaseik, oud-praeses K.V.H.V. Gent, bij de geboorte van hun derde zoon, Guy. Met Theo en Patrick drie prospectieve leden !

Dr. Roex vestigde zich als veearts te Peer. Vruchtbare en aangename werking !

Mejuffr. Mia Ghyssaert (Antwerpen) vierde op 29 juni haar huwelijk met Dr med. Fons Lambrechts (Brecht). Talrijke vrienden troffen elkander op de receptie, het feestmaal en de dansavond om de jonggehuwden allerhartelijkst te begroeten. Wij feliciteren mede de Heer en Mevrouw Ghyssaert-Vandermeulen.

MEDEDELINGEN

GENT :

Onder de auspiciën van het Rektoraat, verscheen het eerste nummer van DE BRUG, orgaan van en voor de vrienden en oud-studenten der Rijksuniversiteit. Adres : Volderstraat, 9, Gent.

ANTWERPEN :

Het 20ste Vlaams Nationaal Zangfeest, gaat door op 14 juli 1957, te 14.30 u. in het Sportpaleis. Alle inlichtingen op het A.N.Z.-Sekretariaat, Otto Veniusstraat, 15, Antwerpen. Tel. (03)33.02.34.

HET BEDRIJFSLEVEN

is de titel van het maandel. tijdschrift voor ekon. juridische, sociale en fiskale aangelegenheden. Adres : Herbert Hooverplaats, 18, Leuven — Kon.straat, 268, Brussel.

DE « STICHTING — LODEWIJK DE RAET »

is gevestigd te Brussel, Coudenbergh, 68. Tel. 13.04.38. Raadpleeg het programma der Open Studieweekenden.

DE BAND, tweemaandel. tijdschrift, verbindingsteken tussen de Nederlandssprekende mensen van Overmaas. Adres : Platdiets Huis, Steenweg op Ninove, 152, Halle. Aanbevolen : Pastoor Veltmans Gedenkboek.